

ПЕЧЕРСЬКИЙ РАЙОННИЙ СУД М. КИЄВА

Р І Ш Е Н Н Я І М Е Н Е М У К Р А Ї Н И

Печерський районний суд м. Києва в складі:
головуючого: судді Онішука М.І.,
при секретарі: Сливка А.В.,

розглянувши у відкритому судовому засіданні в залі суду в місті Києві цивільну справу за позовом Страхувальника до Закритого акціонерного товариства «СТРАХОВА КОМПАНІЯ» про стягнення страхового відшкодування та моральної шкоди,

В С Т А Н О В И В :

Позивач звернувся до суду з зазначеним позовом, в якому просить стягнути з відповідача на його користь 100280,00 грн. страхового відшкодування; 5000,00 грн. у відшкодування моральної шкоди та судові витрати.

В обґрунтування заявлених вимог зазначив, що 21.08.2008 року між позивачем та відповідачем був укладений договір добровільного страхування транспортних засобів, за яким відповідач взяв на себе зобов'язання в разі настання страхового випадку здійснити виплату страхового відшкодування в межах страхової суми (109000,00 грн.) позивачу, а позивач зобов'язувався сплачувати страхові платежі в визначені Договором терміни та виконувати інші умови Договору.

Об'єктом страхування був автомобіль марки «Сузукі Джимі» д.н., який належить позивачу.

22.11.2008 року о 08:40 по вул. Г.Жмаченка м. Києві сталася дорожньо-транспортна пригода, внаслідок чого застрахований автомобіль отримав механічні пошкодження.

Про настання страхового випадку позивач повідомив відповідача у відповідності до умов договору та надав всі необхідні документи, проте останній, спочатку затримав виплату страхового відшкодування, а потім листом від 08.04.2009р. відмовив у виплаті страхового відшкодування з тих підстав, що подія не є страховим випадком, оскільки позивач грубо порушив ПДР України та виїхав на смугу зустрічного руху.

Відмова у виплаті страхового відшкодування, на думку позивача не ґрунтується на вимогах закону та Договору, а тому з відповідача підлягає стягненню страхове відшкодування, а також заподіяна моральна шкода в сумі 5000,00 грн., яка полягає в душевних переживаннях, непорозуміннях в родині тощо.

8 судовому засіданні позивач та його представник підтримали позов з викладених в ньому підстав та просили суд позов задовольнити.

Представник відповідача в судовому засіданні позов не визнав в задоволенні позову просив відмовити, обґрунтовуючи це тим, що відповідач правомірно відмовив позивачу у виплаті страхового відшкодування, оскільки після отримання всіх необхідних документів та їх розгляду було встановлено, що позивач грубо порушив ПДР України та виїхав на смугу зустрічного руху, що у відповідності до пп. 11.3.3. договору є підставою для відмови у виплаті страхового відшкодування.

Вислухавши пояснення осіб, які беруть участь у справі, дослідивши та оцінивши письмові докази по справі в їх сукупності, суд приходять до висновку, що позов підлягає частковому задоволенню з наступних підстав.

В судовому засіданні встановлено, що 21.08.2008 року між позивачем та відповідачем був укладений договір добровільного страхування транспортних засобів, за яким відповідач взяв на себе зобов'язання в разі настання страхового випадку

здійснити виплату страхового відшкодування в межах страхової суми (109000,00 грн.) позивачу, а позивач зобов'язувався сплачувати страхові платежі в визначені Договором терміни та виконувати інші умови Договору. Строк дії договору з 21.08.2008 року по 20.08.2009 року.

Об'єктом страхування був автомобіль марки «Сузукі Джімі» д.н., який належить позивачу.

22.11.2008 року о 08:40 по вул. Г.Жмаченка м. Києві сталася дорожньо-транспортна пригода, внаслідок чого застрахований автомобіль отримав механічні пошкодження.

Про настання страхового випадку позивач повідомив відповідача у відповідності до умов договору та надав всі необхідні документи, проте останній, спочатку затримав виплату страхового відшкодування, а потім листом від 08.04.2009р. відмовив у виплаті страхового відшкодування з тих підстав, що подія не є страховим випадком, оскільки позивач грубо порушив ПДР України та виїхав на смугу зустрічного руху.

Проте, суд приходить до висновку, що відмова відповідача у виплаті позивачу страхового відшкодування є передчасною та необгрунтованою і спрямована на ухилення від виконання взятих на себе зобов'язань щодо сплати страхового відшкодування у разі настання страхового випадку.

Так, відповідно до постанови Дніпровського районного суду м. Києва від 2009 року кримінальну справу за обвинуваченням Позивача по ч. 1 ст. 286 КК України закрито та звільнено його від покарання на підставі ст.ст. 6 п.4, 248 КПК України та Закону України «Про амністію» від 12.12.2008р. Судом встановлено, що Позивач допустив порушення вимог п.п. 11.4, 12.1 ПДР України. Порушення зазначених вимог з боку водія Зарочинцева Г.Г. виразились в тому, що він, керуючи автомобілем «Сузукі Джімі», д.р.н. та під'їжджаючи до 4-ї електроопори по вул. Г.Жмаченка, не вибрав в установлених межах безпечної швидкості з урахуванням дорожньої обстановки, а саме пори року - зима, опадів у вигляді снігу, стану проїзної частини, яка була укрита мокрим снігом, чим проігнорував п. 12.1 ПДР України, в результаті чого, не справившись з керуванням свого автомобіля, перетнув дорожню розмітку 1.3 ПДР України та виїхав на призначений для зустрічного руху бік дороги, де в той час рухався автомобіль «Самсунг 80 5», д.р.н., під керуванням водія

З наведеного вбачається, що судом при розгляді кримінальної справи у відношенні Позивача не встановлено, що останній умисно перетнув подвійну суцільну лінію дорожньої розмітки та виїхав на смугу зустрічного руху, чим грубо порушив ПДР України. Навпаки, судом встановлено, що позивач не вибрав в установлених межах безпечної швидкості з урахуванням дорожньої обстановки в результаті чого, не справившись з керуванням свого автомобіля, перетнув дорожню розмітку та виїхав на призначений для зустрічного руху бік дороги.

Відповідно до вимог ч. 3 ст. 61 ЦПК України обставини, встановлені судовим рішенням у цивільній, господарській або адміністративній справі, що набрало законної сили, не доказуються при розгляді інших справ, у яких беруть участь ті самі особи або особа, щодо якої встановлено ці обставини.

Згідно із п. 11.3.3. укладеного між сторонами страхового договору, страховик має право повністю або частково відмовити у виплаті страхового відшкодування у випадку грубого порушення страхувальником вимог ПДР, зокрема, виїзд на смугу зустрічного руху, внаслідок чого сталося ДТП.

З огляду на викладене, у суду відсутні правові підстави для прийняття до уваги твердження відповідача про грубі та умисні дії позивача по виїзду на зустрічну смугу руху, що спричинило його пошкодження, оскільки виїзд позивача на зустрічну смугу руху був наслідком того, що позивач не вибрав безпечну швидкість, з урахуванням дорожньої обстановки та не справився з керуванням автомобіля. \

Відповідно до Закону України "Про страхування" страховим випадком є подія, передбачена договором страхування або законодавством, яка відбулася і з настанням якої виникає обов'язок страховика здійснити виплату страхової суми (страхового відшкодування) страхувальнику, застрахованій або іншій третій особі".

Згідно із п. 3 ст. 20 вказаного Закону страховик зобов'язаний при настанні страхового випадку здійснити страхову виплату або виплату страхового відшкодування у передбачений договором строк.

Стаття 979 ЦК України також встановлює, що за договором страхування страховик зобов'язується у разі настання страхового випадку виплатити страхувальнику грошову суму (страхову виплату).

Стаття 988 ЦК України встановлює, що у випадку настання страхового випадку страховик зобов'язаний здійснити страхову виплату у строк, встановлений договором.

Отже, в судовому засіданні підстав визначених законом або договором страхування для відмови від здійснення страхової виплати, не встановлено.

Таким чином, аналіз вищенаведеного дає підстави для висновку про те, що відповідач безпідставно не здійснив виплату позивачу страхового відшкодування, чим порушив взяті на себе, згідно договору, зобов'язання, а від так з відповідача слід стягнути на користь позивача суму страхового відшкодування в розмірі 100280,00 грн. (109000,00 грн. страхова сума - 8720,00 грн. франшиза).

Разом з цим, суд не вбачає правових підстав для задоволення вимоги позивача про стягнення з відповідача моральної шкоди, виходячи з наступного.

Згідно із ч. 1 ст. 60 ЦПК України кожна сторона повинна довести ті обставини, на які вона посилається як на підставу своїх вимог і заперечень.

Відповідно до загальних підстав цивільно-правової відповідальності обов'язковому з'ясуванню при вирішенні спору про відшкодування моральної шкоди підлягають: наявність такої шкоди, протиправність діяння її заподіювача, наявність причинного зв'язку між шкодою і протиправним діянням заподіювача та вини останнього в її заподіянні.

Частина 1 ст. 23 ЦК України закріплює, що особа має право на відшкодування моральної шкоди, завданої внаслідок порушення її прав.

Згідно із ст. 1167 ЦК України моральна шкода, завдана фізичній або юридичній особі неправомірними рішеннями, діями чи бездіяльністю, відшкодовується особою, яка її завдала, за наявності її вини.

Оскільки факт заподіяння позивачу моральної шкоди з вини відповідача в судовому засіданні не підтвердився, а також відсутній будь-який причинно-наслідковий зв'язок між шкодою та діями відповідача, суд приходить до висновку, що в задоволенні вимоги позивача про відшкодування моральної шкоди слід відмовити.

Крім того, з огляду на те, що суд частково задовольняє позов, а позивачем при зверненні до суду не було сплачено судовий збір, то у відповідності з вимогами ст. 88 ЦПК України, з відповідача на користь позивача підлягає стягненню 250,00 грн. витрат на інформаційно-технічне забезпечення розгляду справи та з відповідача на користь держави слід стягнути 1002,80 судового збору.

За таких підстав, коли судом встановлено, що позивач добросовісно виконував взяті на себе зобов'язання, зокрема, сплатив страховий платіж; після настання страхового випадку повідомив відповідачу відому йому інформацію про обставини настання страхового випадку; надав наявні у нього документи, видані компетентними органами, тощо, то у відповідача не було достатніх підстав, визначених законом та договором страхування, для не визнання даної події страховим випадком і не виплати страхового відшкодування, а від так останній зобов'язаний, відповідно до умов договору та чинного законодавства, виплатити позивачу суму страхового відшкодування.

Враховуючи викладене, керуючись ст. ст. 979, 988 - 992 ЦК України, ст. ст. 8, 9, 20, 26 Закону України «Про страхування», ст. ст. 1, 3, 4, 8, 10, 11, 15, 57, 58, 60, 61, 88, 209, 212-215, 223 ЦПК України суд,

В И Р І Ш И В :

Позовну заяву Позивача до Закритого акціонерного товариства «СТРАХОВА КОМПАНІЯ» про стягнення страхового відшкодування та моральної шкоди - задовольнити частково.

Стягнути з Закритого акціонерного товариства «СТРАХОВА КОМПАНІЯ» на користь Позивача 100280 (сто тисяч двісті вісімдесят) гривень 00 копійок страхового відшкодування та 250 (двісті п'ятдесят) гривень 00 копійок витрат інформаційно-технічне забезпечення розгляду справи, а всього стягнути 100530 (сто тисяч п'ятсот тридцять) гривень 00 копійок.

В задоволенні іншої частини заявлених вимог - відмовити.

Стягнути з Закритого акціонерного товариства «СТРАХОВА КОМПАНІЯ» на користь держави 1002 (одну тисячу дві) гривні 80 копійок судового збору.

Заяву про апеляційне оскарження рішення може бути подано протягом десяти днів з дня його проголошення, а апеляційну скаргу протягом двадцяти днів після подання заяви про апеляційне оскарження до Апеляційного суду м. Києва через Печерський районний суд м. Києва.

Рішення набирає законної сили після закінчення строку подання заяви про апеляційне оскарження, якщо заяву про апеляційне оскарження не було подано. Якщо було подано заяву про апеляційне оскарження, але апеляційна скарга не була подана у строк, рішення набирає законної сили після закінчення цього строку. У разі подання апеляційної скарги рішення, якщо його не скасовано, набирає законної сили після розгляду справи апеляційним судом.